

De laatste loodjes

15 sept 2011

De laatste week in Kilchzimmer alweer... De tijd is voorbijgevlogen! Deze week hebben we nog volop les en verschillende werkstukken moeten maken. Vandaag kregen we te horen dat een van onze examens een openboek examen wordt en dat een ander morgen klassikaal gemaakt wordt. Een hele opluchting, want er moet nog een hoop gedaan worden! Vanavond draait de laatste was, morgen na de lessen moeten de kamers schoongemaakt worden, de auto moet worden ingepakt en is er 's avonds een 'banket' en diploma uitreiking. Het zal ongetwijfeld een hoogtepunt worden! Zaterdagmorgen om 7 uur hopen we te vertrekken richting Engeland. We proberen zover mogelijk te komen en blijven die zondag ergens in Frankrijk over om maandag dan verder te reizen. Zondag hoopt Celeste al weer 4 te worden! Mark vierde ook onlangs zijn 35^e verjaardag. Bedankt allemaal voor de kaarten en mailtjes; het wordt er gewaardeerd! Het volgende berichtje komt waarschijnlijk vanuit Engeland.

Aftellen

30 augustus 2011

De laatste familiebezoekjes zitten erop; we hebben 4 weekenden achter elkaar bezoek gehad van ouders en zussen + aanhang. Het was fijn en gezellig om bij te praten en elkaar te zien. De kinderen hebben er ook van genoten. Het was ook leuk om wat te kunnen laten zien van ons dagelijks leven hier. Zo krijg je toch een beter beeld bij alle verhalen.

Er is weer veel gebeurd de afgelopen weken; allereerst kampweek. Er kwamen 30 kinderen hier met 4 begeleiders, maar het was aan ons, de studenten, om het hele kamp te leiden en een programma op te zetten. De taken werden ook onder de studenten verdeeld. Zo moest Anne-Marie een Bijbelverhaal vertellen, Mark een zendelingenverhaal, beiden een Bijbelvers aanleren, hadden we de leiding over een bepaald spel, etc. etc.

Het was intensief want het programma besloeg de hele dag. We zorgden ervoor dat er 's middags altijd een van ons bij de kinderen was en 's avonds ook, of dan luisterden we met de babyfoon ('s morgens gingen ze naar de oppas, zoals ze gewend waren). Dit verliep prima en het was een hele mooie week! Er waren ook een paar uitstapjes met de hele groep gepland en zo is Mark met Celeste naar een vlindertuin geweest, waar ze van hebben genoten. Anne-Marie had een lekkere rustige middag in Kilchzimmer.

De laatste avond werden er getuigenissen verteld rond het kampvuur en we kregen het mooie nieuws te horen dat een van de meisjes Jezus als Verlosser aan had genomen tijdens deze week. Dan besef je echt waarvoor je dit doet en hoe belangrijk het is dat kinderen het Evangelie horen! Hoe jong ze ook zijn, ook zij moeten hun Verlosser leren kennen! Jezus sprak er Zelf over: *“Laat de kinderen begaan en verhinderen hen niet bij Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der Hemelen”*

Na de kampweek hadden we weer gewoon les. De aandachtspunten van de lessen liggen nu meer bij het overdragen van kennis dan bij het kind/ kinderwerk zelf. We worden getraind in het trainen van kinderwerkers, zodat het werk niet in onze handen blijft, maar overgedragen kan worden aan de lokale bevolking. Ook erg boeiend!

Zo hadden we les over het opzetten van het kind/jeugdwerk; hoe pak je dit aan, wat zijn de mogelijkheden, welke stappen in welke volgorde etc. Dit werd gegeven door een Ierse docent, een oudere man met een ouderwetse aanpak. Er werd stiekem gegniffeld toen hij zijn overheadprojector tevoorschijn haalde om zijn lessen te ondersteunen. Hij gaf echter fijn les en was een prettige persoonlijkheid, dus we waardeerden hem enorm! We hebben in totaal 3 vakken van hem gehad met veel huiswerk. We moesten veel uitschrijven en alles werd aandachtig nagekeken en van opmerkingen voorzien.

Tot nu toe hebben we beiden alle vakken nog gehaald, dus we hopen over 3 weken ons certificaat in handen te krijgen.

Twee mooie vakken met veel waarde voor ons eigen geestelijk leven waren "Victorious life" en een studie over de brief aan de Galaten. "Victorious life" ging over ons aandeel in de geestelijke strijd die elke volgeling van Jezus ervaart: Hoe zorg je er nu voor dat je hele leven, elke dag een overwinning op de zonde is? Een uitdaging!

Op een gegeven moment zijn Mark en ik benaderd om deel te nemen aan een promotiefilmpje voor deze opleiding; wij, en nog een aantal andere studenten werden geïnterviewd en we zijn gefilmd terwijl we studeren/met de kinderen spelen. Het duurt nog even voor het filmpje klaar is, dus zelf zien we het resultaat niet meer. Mogelijk vind je het op de website van CEF voor het einde van het jaar (www.cefeurope.org).

Vrijdag 16 september hopen we dan hier de diploma-uitreiking te hebben, zaterdag 17 september vertrekken we richting Engeland, waarbij we het weekend ergens in Frankrijk zullen blijven. Die maandag willen we dan een boot richting Engeland pakken en hopen we aan te komen op All Nations Christian College. Hier zullen we dan woensdag starten met de cursus.

De internetverbinding is slecht of werkt soms helemaal niet. De laatste weken is er zelden verbinding. Hopelijk is dat zo meteen in Engeland beter.

Zo zijn we nu aan het afronden hier en al een beetje bezig met de volgende stap. Spannend hoor, weer een andere plek om te wonen, nieuwe studiegenoten... We zullen Kilchzimmer en onze medestudenten gaan missen!

Bijna halverwege 31 juli 2011

Vijf weken studie zitten er al weer op. Verschillende docenten zijn hier naar toe komen vliegen (meesten vanuit Noord-Ierland) en weer teruggevlogen. Leuk om steeds nieuwe

gezichten voor de klas te hebben, maar soms ook jammer: heb je net een goede relatie opgebouwd, gaan ze weer weg...

De afgelopen weken hebben we veel aandacht gehad voor het Bijbelverhaal: hoe bouw je dit op, hoe bereik je zowel de 'saved' als 'unsaved' kinderen (oftewel: kinderen die al bekeerd zijn of nog niet).

Er komt blijkbaar heel wat meer bij kijken dan 'alleen maar' het Bijbelverhaal zo Bijbelgetrouw mogelijk te vertellen. We moesten proberen om er een leerpunt uit te halen en dit punt in het hele Bijbelverhaal terug te laten komen, plus een toepassing voor de kinderen. Bijvoorbeeld: Leerpunt: God heeft elke situatie onder controle. Toepassingen: je kunt altijd op God vertrouwen, als je verdrietig bent, kun je altijd bij God terecht,... etc.

Dit was al lastig, maar we moesten het ook nog presenteren... met een flannelgraph-board! Wat de Nederlandse naam is, weten we zo niet, maar het is zo'n bord waar je figuren op plakt tijdens het vertellen. Ook dit ziet er makkelijk uit, maar bleek een grote uitdaging! Op het juiste moment de juiste figuren op de goede hoogte opplakken en er weer wat afhaken – het viel niet mee!

We moesten beide een verhaal van Daniel vertellen met het bord. Vervolgens moesten we nog een Bijbelverhaal vertellen, maar dan met behulp van grote platen met scènes uit het verhaal erop. Dit was een verhaal met het Evangelie erin verweven (Johannes de Doper die vertelt over het verhaal van de uittocht van Egypte, hoe het bloed aan de deurposten de Joden herinnert aan het bloed van Het Lam, etc.). Ook een uitdaging.

De Bijbelverhalen moesten we vertellen aan andere studenten, die zogenaamd kinderen waren. Dat is wel even slikken, maar uiteindelijk hebben we beiden deze opdrachten goed afgesloten. Buiten deze 2 presentaties om, moesten we ook nog een andere presentatie houden. Dit was voor het vak 'Childstudy' en ging over problemen waar kinderen/jongeren tegenwoordig mee te maken hebben. Onze onderwerpen waren alcohol en occultisme. Interessant en leuk om aan te werken, maar wel veel werk!

Verder hadden we nog vakken als: stille tijd houden, Good News Club, verschillende soorten jeugdwerk, open lucht evangelisatie, ... We hebben goede ideeën gekregen voor Thailand en worden steeds enthousiaster over het werk wat we mogen gaan doen!

We horen zoveel voorbeelden van hoe God werkt door alles heen en worden steeds opnieuw bemoedigd dat Gods werk belangrijker is dan wat dan ook. Dat is de mooie kant van het alles achterlaten, hoewel het ons van tijd tot tijd ook aanvliegt.

Een paar weken geleden zijn we met alle studenten op zaterdag naar de dierentuin geweest. Het was heerlijk weer en we hebben genoten! Vorige week zaterdag waren we te druk met alle opdrachten om weg te kunnen en hebben we in toerbeurten op de kinderen gepast, en gestudeerd.

Dit weekend is het zogenaamde vrije weekend. We hebben geen huiswerk en worden niet op bepaalde tijden verwacht voor bijeenkomsten. Het is fijn om even lekker te kunnen uitrusten. Veel studenten/vrijwilligers zijn een weekend weg en het is dus rustig in het huis!

We zijn gisteren naar Thun geweest, een prachtig stadje waar we even hebben rondgeslenterd. Voor de kinderen niet ideaal, eigenlijk duren dagtripjes nog te lang voor ze, wat weer resulteert in gezeur en gehuil tijdens het eten. Op zulke momenten is er de wens om lekker op onszelf te zijn in plaats van het gemeenschapsleven...

De meiden hebben de tijd van hun leven; ze zijn dikke vrienden met Jogván-Karstin van de Faeroer-eilanden. Vooral Celeste en hij halen samen kattenkwaad uit. Zo hebben ze de kamer van een mede-student een keer helemaal overhoop gehaald en een keer een yoghurtje ergens vandaan gehaald die ze samen onder in een kathedr hebben zitten opsmikkelen. Met de andere kinderen kunnen ze ook goed opschieten en ook met de studenten en het personeel . David rolt al flink en maakt aanstalten om te gaan kruipen. Hij brabbelt en lacht er heel wat af en is ieders lievelingetje. Hij houdt Anne-Marie nog wakker 's nachts en heeft af en toe nog flink last van zijn buikje. We zijn zelfs al een keer met hem bij de dokter geweest en hij krijgt nu nog elke dag een beetje laxermiddel omdat hij het eten schijnbaar niet goed verwerkt. Hij is wel aan eten toe, vindt het potje heerlijk, maar krijgt er na die tijd elke keer last van. We hopen dat het gauw beter wordt.

Volgende week zaterdag begint de praktijkweek. Er komen ongeveer 30 kinderen hier van de Amerikaanse legerbases in Duitsland om kamp te houden. Wij, de studenten, mogen het kamp verzorgen. We moeten ze onder andere een Bijbelverhaal vertellen, een Bijbelvers aanleren, en nog wat andere dingen leren. Buiten de leergedeeltes om, worden er ook allerlei activiteiten gedaan. We zullen dan dus een intensieve week hebben!

Een drietal studenten vertrekt, zij doen alleen de eerste helft van de cursus en er komen 3 studenten voor terug, die alleen de tweede helft doen. Ook verschuift er hier en daar wat bij de vrijwilligers. Zo blijven we elke keer afscheid nemen...

Studeren in Zwitserland 10 juli 2011

De eerste 2 weken van de studie zitten erop! Het was leerzaam en interessant, maar ook intensief. Een voorbeeldje van een normale lesdag:

6.30: er klinkt een bel om op te staan (we zijn al een poos wakker i.v.m. David. Hij wordt tussen de lessen door gevoed door Anne-Marie, gelukkig zijn de leraren flexibel)

7.30: het ontbijt staat klaar in de eetzaal

7.45: we maken de meiden wakker, kleden ze aan en laten hen ontbijten in het keukentje in onze gang

8.30: de meiden brengen we naar de babysitters, die een leuk programmaatje draaien met de kinderen; wij beginnen met de lessen

10.30: grote pauze, samen met de kinderen even wat drinken met wat lekkers erbij

10.55: lessen starten weer, tot 13.10

13.15: etenstijd; na het eten gaat Irene slapen

's middags is er tijd om te studeren/ met de kinderen door te brengen

16.00: Er staat drinken met wat lekkers klaar

17.25: bidbijeekomst. Deze wordt elke keer door een andere student geleid (wij zijn al geweest,fijn als je achternaam met een 'b' begint!)

18.00: etenstijd

19.00-21.00: worden we geacht te studeren; meestal beginnen we ruim een uur later doordat we de kinderen naar bed brengen/ David gevoed moet worden enz.

22.00-6.00: rust in het huis (op wat studerende Bakjes na ;))

De eerste 2 weken hebben we 4 vakken gehad, waaronder de Bijbelse basis van kinderevangelisatie en hoe je kinderevangelisatie kunt aanpakken. Deze 2 vakken kregen we van Henry, een Ier met ongelooflijk veel humor. We hebben veel gelachen tijdens zijn lessen,maar er ook heel veel van opgestoken. Het is ons in ieder geval duidelijk geworden met hoeveel nadruk kinderen in de Bijbel worden genoemd;geboden waarin de Heere God aangeeft dat kinderen moeten leren over Hem,verhalen waaruit blijkt dat ze van grote waarde zijn voor Hem.

Een ander vak was 'doctrine', oftewel dogma's. Klinkt saai,maar was erg interessant! De leraar was een Duitser(ook sehr pünktlich), maar hij gaf les in het Engels. Allerlei thema's die je bij het evangeliseren tegenkomt kwamen aan bod, waarbij verschillende Bijbelteksten gelinkt werden. Bijvoorbeeld het thema 'de Drie-eenheid'. We bedachten overall een toepassing bij: wat kan een kind hiervan leren/er mee doen? Deze vakken hebben we afgesloten met tentamens, waaronder een werkstuk voor doctrine (een onderwerp uitdiepen en een toepassing bijmaken) en een mondeling voor kinderevangelisatie. Mark moest een counselinggesprek voeren (zogenaamd met een kind dat tot geloof is gekomen, gespeeld door een medestudent) en Anne-Marie legde het 'wordless book' uit aan kinderen (oftewel: tegen 'niets' praten terwijl de docent aantekeningen maakte). Het 'wordless' boek is een boekje zonder letters maar met gekleurde pagina's, waarbij elke kleur een betekenis heeft en je op een simpele, heldere manier het Evangelie uit kunt leggen. Voor 'biblical basis' moesten we een heel Bijbelgedeelte letterlijk uit ons hoofd kennen en Bijbelteksten kennen bij allerlei vragen. Bijvoorbeeld: 'Uit welke Bijbeltekst blijkt dat kinderen ook moeten horen van het oordeel van God?' Alle tentamens hebben we gehaald. Een ander vak was het voorbereiden van een Bijbelstudie:waar let je op, hoe pak je dit aan,enzovoort. Buiten wat huiswerk om hoefden we dit niet met een tentamen af te sluiten.

Morgen starten we weer met een nieuwe serie vakken; we hopen dat het net zo mooi is als de eerste serie! Het is vrij druk, buiten de lessen om moet de was worden gedaan (heb 2 middagen dat ik de machines mag gebruiken), de kamers moeten schoongehouden worden, er

moeten wat boodschappen gedaan worden (o.a. het bakje koffie van 's avonds), we willen tijd en aandacht aan de kinderen geven en er wordt het e.e.a. in huis van ons verwacht. Mark moet na het avondeten de eetzaal schoonmaken en ontbijtspullen klaarzetten; best veel werk. Ook moeten we af en toe een overdenking houden bij de bidbijeekkomst, en iets in de kerkdienst doen (Mark preekt een keer, leidt een keer de dienst en Anne-Marie moet een getuigenis geven). Door het drukke schema vliegt de tijd!

De weekenden zijn in principe vrij; de groep gaat er vaak met z'n allen op uit, maar dat is voor ons niet handig met de kinderen. Meestal gaan wij op eigen gelegenheid een dagdeel weg. De onderlinge band tussen de studenten is goed en sterk. Er wordt veel samen gedeeld en gelachen.

Donderdagavond 7 juli is Hanneke aangekomen. De meiden vinden het erg leuk dat ze er is, en ook de babysitters zijn blij met iemand die goed met de kinderen kan communiceren. (Hoewel ze helemaal geen last van de taalbarrière hebben!). Voor ons is het ook fijn dat er iemand is om ons te helpen.

Het eerste familiebezoek hebben we ook al achter de rug! Ellen en Peter zijn langs geweest met de kinderen. Erg gezellig en ook voor de kinderen een feest om weer lekker samen te spelen! Helaas ging de tijd veel te snel...

Verjaardag vieren in Zwitserland 10 juli 2011

Woensdag 6 juli is Irene 2 jaar geworden! De avond ervoor hebben we slingers opgehangen op haar kamer en in de eetzaal. Ze heeft een ontzettend leuke dag gehad en Celeste genoot net zo hard mee. Ze is flink verwend met cadeautjes en de babysitters maakten er ook een heel feest van. Tijdens het koffiedrinken met de hele groep studenten/docenten/personeel werd er voor haar gezongen en kreeg ze een hele mooie verjaardagstaart in de vorm van een konijn, gemaakt door de kok. Inmiddels hangen er een hele hoop kaarten op de slaapkamer, bedankt allemaal! Het was een leuke, bijzondere dag!

Multiculti 26 juni 2011

Vrijdag 24 juni vertrokken we vanuit Frankrijk richting Zwitserland. Het plan was om in 2 x naar Kilchzimmer te rijden. De reis verliep echter zo voorspoedig dat we besloten in 1 x door te rijden en we werden allerhartelijkst ontvangen, ondanks dat we te vroeg waren. We werden geholpen met alle koffers uitladen en konden vervolgens aanschuiven voor de maaltijd. Super.

In Kilchzimmer verblijven we in een groot gebouw, in the middle of nowhere. Prachtig gelegen tussen de bergen met als enige geluid het geklingel van koebellen en krekels. Heerlijk. Het gebouw is een oud klooster, verschillende keren verbouwd en aangepast. Dit maakt de

indeling soms wat onlogisch zodat we (lees: AM) de weg nog wel eens kwijt zijn... Vanwege de locatie is het bereik van onze mobieltjes nihil en ook hotmail lijkt hier niet te werken. Jammer, maar niet onoverkomelijk.

Celeste en Irene slapen op 1 grote kamer met bijbehorende badkamer. Ze vinden het geweldig om een kamer te delen en prima dat wij met David aan de overkant van de gang slapen. Ook wij hebben een grote kamer met bijbehorende badkamer.

Alles verloopt via een strak schema: zo en zo laat eten, zo en zo laat bidstond, zo en zo laat lessen en studietijd en ga zo maar door. We zullen de komende weken even moeten wennen aan het vinden van een ritme. We hebben wel de indruk dat we aardig beziggehouden zullen worden... ☺

Er zijn in totaal 15 studenten. Met bijbehorende familie en babysitters zo'n 30 personen. Wij zijn de enige Nederlanders. Noord-Ierland is sterk vertegenwoordigd, verder zijn er mensen uit Kosovo, Albanië, Denemarken, de Faroër-eilanden en Duitsland. Leuk en interessant om mensen uit zoveel landen te ontmoeten. Gisteravond en vandaag tijdens de openingsdienst stelde iedereen zich voor en kregen we een beetje van ieders levensverhaal te horen. Het is bijzonder om te horen hoe verschillend iedereen is, leeft of geleefd heeft en dat we toch allemaal dezelfde Vader in de hemel hebben, Die ons kent en begrijpt. Wonderlijk.

Er zijn 6 kleine kinderen, waaronder de onze, en nog wat tieners. Celeste en Irene vinden het hier fantastisch! Ze hebben speelmaatjes, er is een zandbak, een speelkamer met veel, heel veel speelgoed en er zijn schommels. Ze praten gewoon Nederlands met iedereen en het lijkt ze niet te storen dat er in een andere taal wordt geantwoord of dat mensen hen niet begrijpen. Celeste praat af en toe Nederlands met een (niet thuis te brengen) accent, in een poging 'buitenlands' te praten. Geweldig! Ook zong ze gister al 'Bob the Builder'.

Er zijn al 4 babysitters aanwezig; 2 van de Faroër-eilanden en 2 uit Noord-Ierland. De meiden worden goed beziggehouden en kunnen het goedvinden met de babysitters. David doet het ook prima; hij drinkt, slaapt en lacht lief naar iedereen. Als dit zo blijft, hebben we weinig omkijken naar hem, fijn!

Morgen beginnen we met de studie en met het dagelijks leven hier; we hopen gauw weer verslag te kunnen doen over alles.

Bereikbaarheid Zwitserland

Ons adres is: CEF Centre, Kilchzimmer, 4438 Switzerland. Tel: +41 62 390 1998.

Mobiel zijn we niet/nauwelijks te bereiken; probeer het via skype (bakinthailand), hyves, twitter of de mail! Ook hotmail lijkt het niet te doen, dus mail via info@bakinthailand.nl!